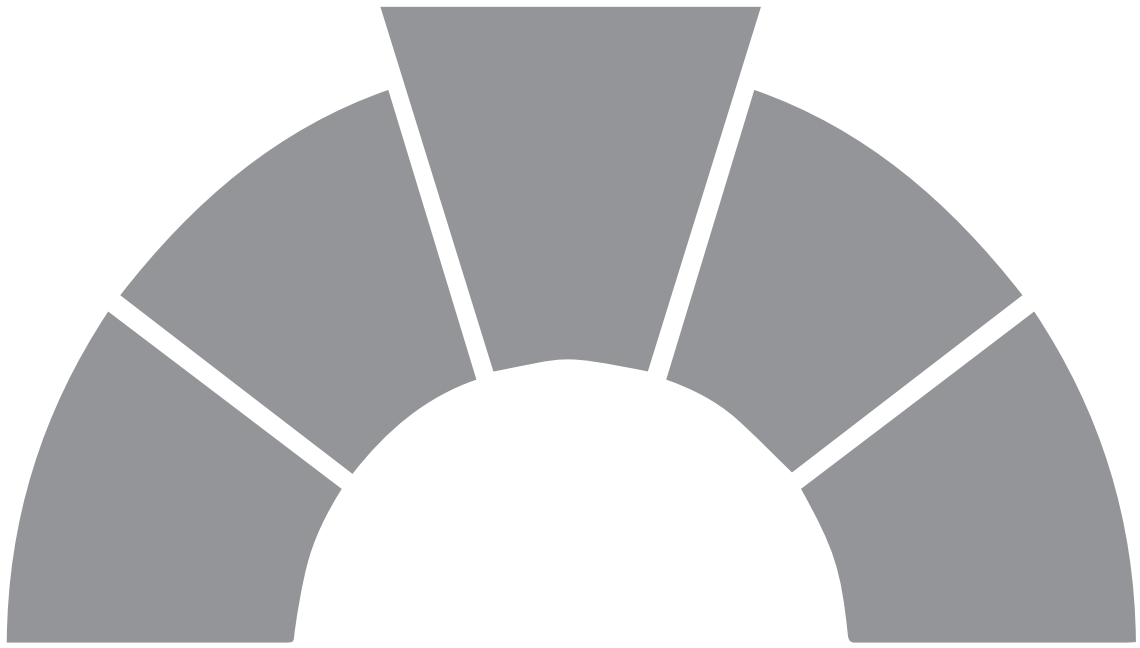

Међународна
Ликовна колонија
ШИБОВИ
2023

Фебруар 2024
Бања Лука

БАНСКІ ДВАР

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
CULTURAL CENTER

Међународна ликовна колонија „Шибови“ која се по седми пут одржава у организацији Независног универзитета Бања Лука, у свом сазиву окупила је низ ликовних стваралаца разнородних ликовних поетика и стилова уметничког изражавања. Ова ликовна манифестација јединствена је и по томе што негује све облике плошних ликовних уметности, а од просторних заступљено је вајарство. Идејни творац Међународне ликовне колоније „Шибови“ проф. др Марин Милутиновић - Маки, некадашњи декан „Факултета лијепих умјетности“ при НУБЛ-у већ од првог сазива настојао је да ова ликовна манифестација буде својеврсна (ре)валоризација квалитативних домета уметничке продукције ликовних академија земаља окружења, а нарочито оних проситеклих из распада некадашње СФР Југославије. Уз професоре са Педагошког факултета у Јагодини, АЛУ Требиње, ФЛУ НУБЛ-а, те низа академских уметника у раду ове колоније учешћа су узели и студенти ФЛУ НУБЛ-а те љубитељи ликовне уметности из Србије и БиХ и Републике Српске. Уз то на седмом сазиву организоване су и две специјалистичке уметничке радионице са ученицима средње школе ЈУ: „Техолошка школа“ Бањалука и са лицима ометеним у развоју. На тај начин омогућена је интеракција не само различитих генерација већ и модела практичне примене ликовне педагогије.

У централној програмској активности Међународне ликовне колоније „Шибови“ учествовало је 13 академских уметника из Србије, Хрватске, БиХ и Републике Српске, а то су: Сретко Дивљан, Јосипа Чамбер, Марин Милутиновић - Маки, Соња Спироска Остојић, Саво Рупић, Тони Остојић, Михајло Николић, Здравко Круљ, Миле Средојевић, Младен Стајчић, Алекса Видаковић, Давор Грабовац и Саша Боган.

Истакнути ликовни педагог, некадашњи декан Педагошког факултета у Јагодини, проф. др **Сретко Дивљан**, покретач ФЛУ НУБЛ-а, оснивач посебног уметничког правца у српској ликовности 70-тих година 20. века – дивљанизма, не само да је својом изложбом пастела отворио рад 7. сазива Међународне ликовне колоније „Шибови“, у чијем епицентру је фигура – женски акт – чиме је још једном доказао и показао да је и фугурација као и класична, штафелајна слика, жива и актуелна упркос бројним концептуалним настојањима, већ је употребом те скоро заборављене технике у првој половини 21. века, јасно нагласио да се модерно и традиционално сусрећу у савременом стваралаштву дајући му те, преко потребне, прожимајуће структуре избора технике изражавања и ликовне опсервације објекта, у овом случају наге женске фигуре. Са друге стране, на својим акрилицима рађеним у оквиру колоније, дадаистички подражава елементарни, наивни, дечији цртеж дајући објекту – птици – ту и такву рудиментраност.

Уметница из Загреба, **Јосипа Чамбер**, и сликар и вајар (завршила оба смера), вешто укршта плошни и просторни ликовни знак дајући својим скултпурама – објектима – маскама и непосредно асоцијативно поље, док полисемантику просторног знака успоставља односима глачаног и робусног сегмента те саодносима шупљине и затвореног простора. Стога се њена пластика испољава као потпуни визуелни пластички знак са низом разнородних приступа у тумачењу. Њени акрилици: „Чудни путеви 1 и 2“ донекле рађени под утицајем колега са колоније, носе у својим плошним оквирима наговештаје оног пуног тродимензионалног, просторног знака тако да могу да се означе и као скице на којима се читавају „рисови“ тог будућег вајарског рада.

Професор мозаика на АЛУ у Требињу **Саво Рупић** свој акрилик саображава великом мозаичком искуству дајући му како те древне елементе тако и модерне оп-артовске конотације геометријске аналитике.

У свом поступку уметничког обликовања и **Алекса Видаковић** користи сродне елементе, само са наглашенијим оп-артовским приступом те се његови акрилици: „Љубав је у зраку 1 и 2“ испољавају и као веома смели искораци у погледу употребе тзв. „лакких тонова“ односно ружичасте боје, али тако да она бива уклопљена у целину као нарочити акценат лирског ликовног субјекта.

Некадашњи декан, а сада професор Факултета лијепих умјетности НУБЛ-а и Педагошког факултета НУБЛ-а, др. **Марин Милутиновић – Маки** улази у просторе наглашене, геометријске апстракције, дајући том експресивном поступку уметничког обликовања и један посебан, лирски, тонски оквир (просеви плаветно – сиве), при чему се изразито наглашени контрасти светло – тамно и топло – хладно сливају у јединствен ликовни знак у чијем епицентру је космолошка енигма трајања континуума простор – време. Ту и такву хронотопичност деконструисаног објекта Милутиновић изражава као и засеан архетипски сигнал који се постепено претвара у потпуни ликовни знак инвентивне композиционе структуре.

Михајло Николић такође професор Факултета лијепих умјетности на НУБЛ-у своју комбиновану технику: „Затамњени град“ заснива на потпуној деконструкцији архитектонског објекта дајући му сигнализам геометријске апстракције. На тај начин његова експресија бива употпуњена готово хиперболичним опсервацијама које доводе до директних сучељавања светло – тамних светлосних вредности, да би у доменима колористике то постали топло – хладни саодноси из којих произилази једна сасвим другачија семантичка функција дистрибуције иконичког знака.

Деконструкција примарног архитектонског објекта у опсервацији је **Тонија Остојића**, руководиоца графичког одсека Међународне ликовне колоније „Шибови“ и професора Факултета лијепих умјетности на НУБЛ-у, с тим да он свој акрилик: „Шибови“ усмерава ка смелом и крајње експресивном контрастном односу љубичасте и зелене боје. Снажна, али претежно негативна емоција епицентар је ове ликовне деконструкције, тако да се на симболичком плану она читава и као свеопшти рушитељски поход савремених друштвених односа.

Истакнути ликовни уметник **Здравко Круљ** своје акриликe: „Без назива 1 и 2“ формира тако да могу да се поставе и као својеврсни диптих. Експресивни, наглашени по карактеру, са парцијалном анатомијом, они заправо, представљају продор у непознату жељу за откривањем, јер руке повлаче платно иза ког се открива рам са црном позадином. Наглашени контрасти светло – тамно, бела и црна светлост, те топло – хладно, али и посебно топло – топли контрасти окера руке и оквира, употпуњују не само ликовни ритам композиције, већ јој дају и онај симболички садржај који можемо да протумачимо и као однос уметника и уметности, али и човека и живота. Одређење по коме су уметност и живот идентитети темељ је на коме Круљ гради своју пројекцију борбе између ствараоца и његовог дела.

За разлику од примене парцијалне анатомије истакнути ликовни педагог (награђена Светосавском наградом) **Соња Спироска Остојић** на свом акрилику: „Плес душа“ користи пуну фигуру, проналазећи оне исконске, заумне, ритмове и тонове како Африке тако и острва Океаније. Тако тамнопутим играчима додељује фантазмагорични позадински репетиторијум, чиме се додатно мотивише интендирана анатомска деформација. Снажна емоција избија из контрастних топло – хладних саодноса жуте - зелене – плаве чиме се и преко градивног контраста, јер плава и жута дају зелену, успоставља и могуће одређење жала за цивилизацијама које све више нестају.

Уља на платну **Миле Средојевића**: „Без назива“ и „Хљоб насушни“ упућују на социолошку анализу и критику савременог друштва. Док се са једне стране налазе штап – иронички приказ жезла – и ћилим раскошне црвене, владарске боје, са друге то је „портрет“ осамљене пекаре која „сутра не ради“ и која нуди још један једини хлеб. Непосредно подсећање на „време глади“ јасна је алузија и отворена критика све већег социјалног раслојавања савременог друштва.

Однос уметника и уметности окосница је радова **Саше Богдана**: „Без назива 1 и 2“ (комбинована техника), јер доконструкцијом синтагми „служити уметности“, „пасји живот“, „господар слугама“, успева да успостави ново семантичко поље. Насупрот традиционалном социолошком симболизму који од почетка 15. па до краја 17. века жанр сцене дворског живота, а нарочито портрете великаша са љубимцима, најчешће ловачким псима, тумачи као односе апсолутних господара према највернијим слугама, полицији и војсци, Богдан то претвара у саоднос уметника и уметности, јер се као централна фигура испољава веласкезовско - берберовски портрет великаша, док је пас у предњем плану директно усмерен на посматрача. И другу композицију можемо да сагледамо и као својеврсну сцену из атељеа, где је пас уз уметника – демијурга – оперваженог мандалом.

Комбиноване технике **Младена Стајчића**: „Без назива 1 и 2“, усмерене су ка геометријској апстракцији, а снажан, интензиван колорит усмерен ка првенствено топло – хладним саодносима, јасна је сугестија искорака ка полидимензионалности. Наиме, по вокацији вајар, Стајчић се у авантуру плошне ликовне уметности упушта тако да сво време назначавача доминантни просторни ликовни знак. Тако се његова платна могу схватити и као својеврсни калеидоскопски наратив, с тим да је објекат, бар привремено, заустављен у ротацији.

Експресивни пејзаж **Давора Грабовца** (акрилик на платну) више је назнака неког будућег, већег и опсежнијег рада, јер збијеност композиције, неразвијеност детаља сугеришу грч и потребу уметника да снажно крикне и испољи своје интенције, а то може да се деси само на знатно већем формату и уз много више посвећености ликовном раду.

Својеврсни допринос раду Међународне ликовне колоније „Шибови“ дали су и: **Занхида Братић**, **Дијана Шкорић** и истакнути српски песник **Тиодор Росић** који су својим покушајима да продру у свет ликовности, показали и доказали да љубав према уметности може да покрене и пробуди потребу за стваралаштвом.

Студенти првог циклуса Факултета лијепих умјетности НУБЛ-а: **Драгана Кнежевић**, **Жељка Лазичић**, **Смиља Добријевић** и **Игор Гелић** имали су прилику да се упознају са одређеним поступцима уметничког обликовања већ афирмисаних колега и да своја уља (Кнежевић), графике (Лазичић и Гелић) и комбиноване технике (Добријевић) усмере ка новим како техничким тако и композиционим елементима и структурама.

Радови ђака ЈУ Технолошке школе из Бањалуке (Горана Кезија, Анастасија Ђурић, Сања Челиковић, Тодор Јоргић, Анђела Дакић, Ђорђе Гвозденовић, Анастасија Смиљанић) наговештавају будуће ликовне таленте и извесно је да ће се међу њима сигурно наћи и неко ново значајно име у будућности.

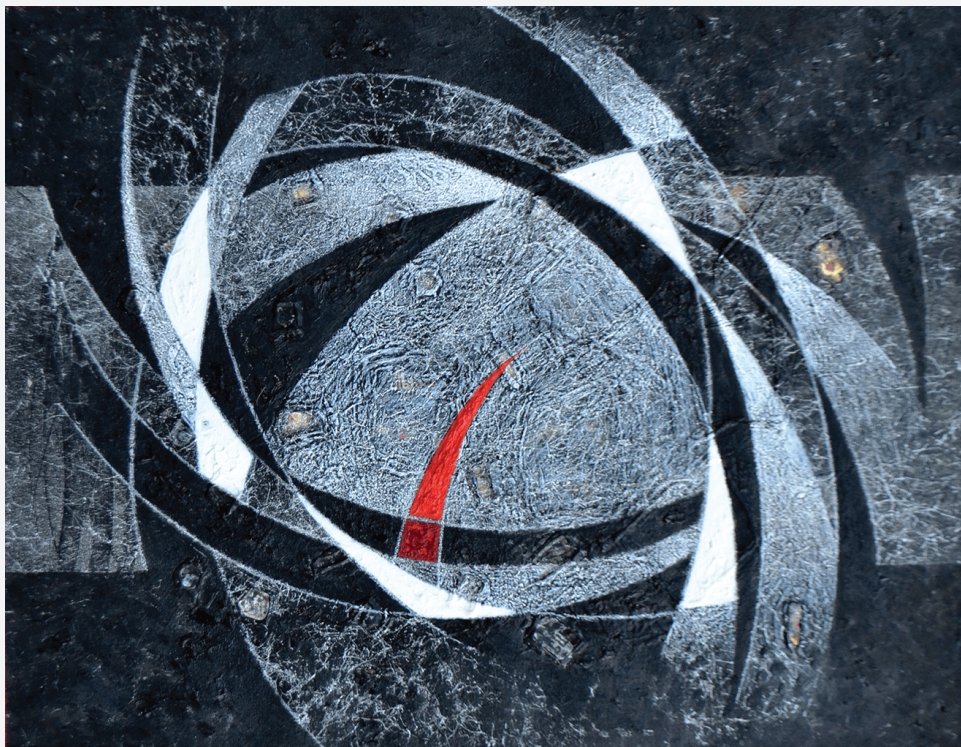
Да ликовна терапија има своје значајно место и улогу у савременој психијатрији доказала је и показала специјализована радионица са лицима ометеним у развоју. Инклузивни и посвећени рад, иако у кратком временском распону, ипак је дао бар примарне назнаке могућег унапређења овог вида тераписког третмана у Републици Српској.

Евидентно је да Међународна ликовна колонија „Шибови“ представља једину манифестацију те врсте у Бањалуци, лепотици на Врбасу, јер се гашњем ликовне колоније: „Шестић“ и „Интернационалне колоније градова партнера“ изгубио сваки вид оваквог уметничког деловања на територији Града, те да се и са те стране треба повести рачуна о већем приближавању градских структура и НУБЛ-а у погледу даљег квалитетнијег и интензивнијег деловања Међународне ликовне колоније „Шибови“.

др Александар – Саша Грандић

Сретко Дивљан
Без назива 2
Акрил на платну
80x60цм

Марин Милутиновић
„Космогонијско трагање”
Акрил на платну
90x70цм

Тони Остојић
„Шибови 2023”
Акрил на платну
100x70цм

Михајло Николић
„Затамњени град”
Комбинована техника
50x70цм

Миле Средојевић
„Хлеб засушни”
Уље на платну
80х60цм

Младен Стајчић
Без назива 1
Комбинована техника
60х80цм

Соња Спироска Остојић
„Плес душа”
Акрил на платну
70x100цм

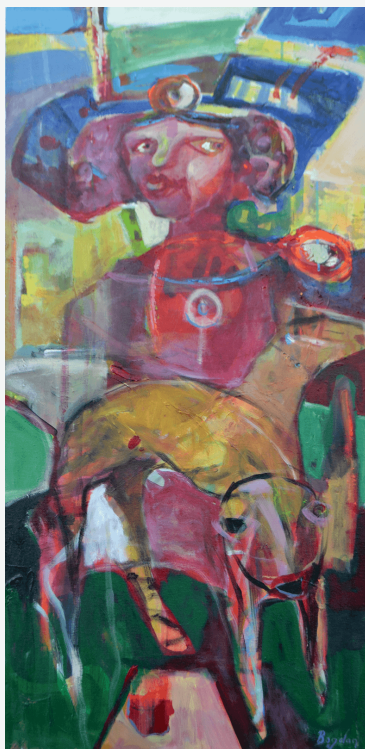
Здравко Круљ
Без назива 1
Акрил на платну
50x70цм

Саво Рупић
Без назива
Акрил на платну
40x40цм

Алекса Видаковић
„Љубав је у зраку 1”
Акрил на платну
70x70цм

Саша Богдан
Без назива 1
Комбинована техника
60x120цм

Давор Грабовац
Без назива
Акрил на платну
70x50цм

Јосипа Чамбер
„Маска, Ноттаге Жељко Лапух”
Скулптура, дрво

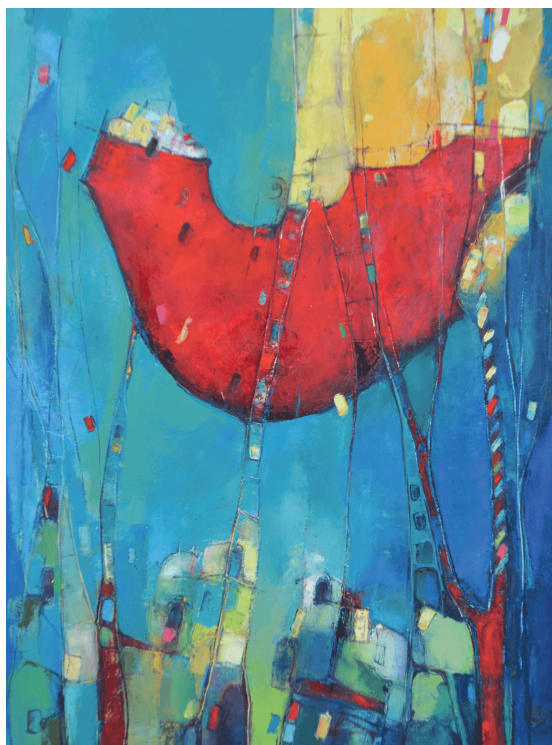
Тиодор Росић
Без назива 1
Комбинована техника
50x70цм

Занхида Братић
„Барколани”
Уље на платну
50x70цм

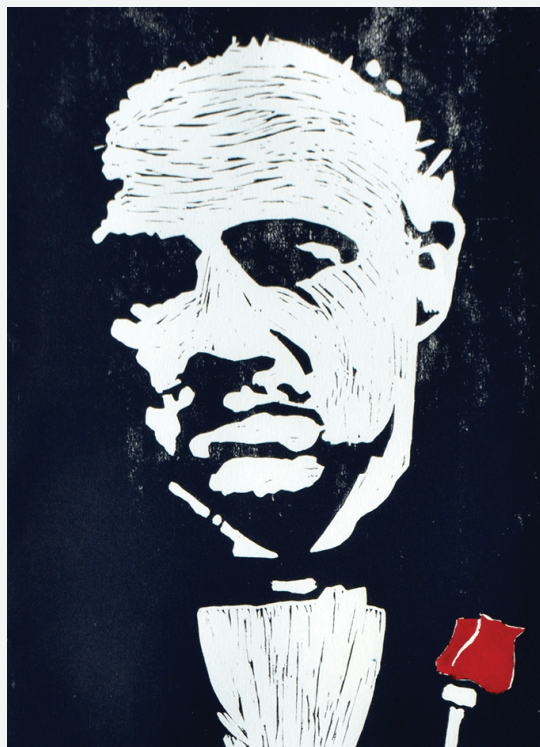
Дијана Шкорић
Без назива 1
Уље на платну
50x70цм

Драгана Кнежевић
Без назива 1
Уље на платну
60x80цм

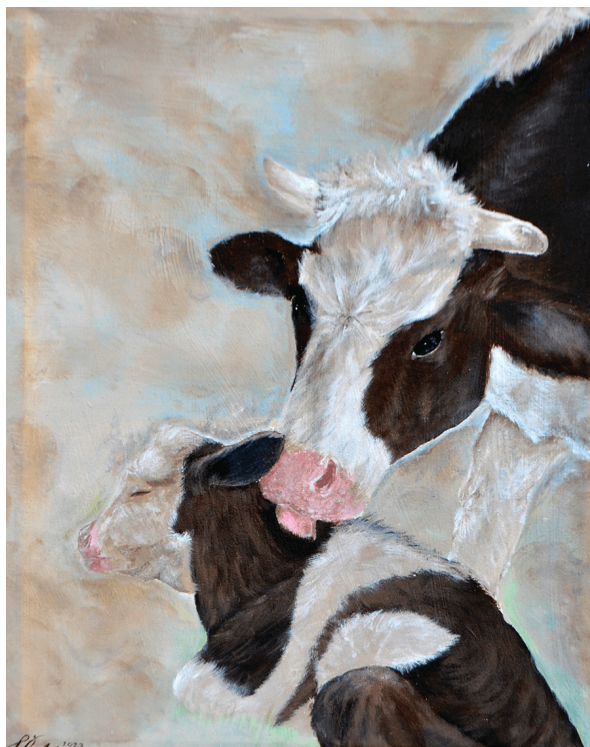
Смиља Добријевић
„Етар“
Комбинована техника
40x40цм

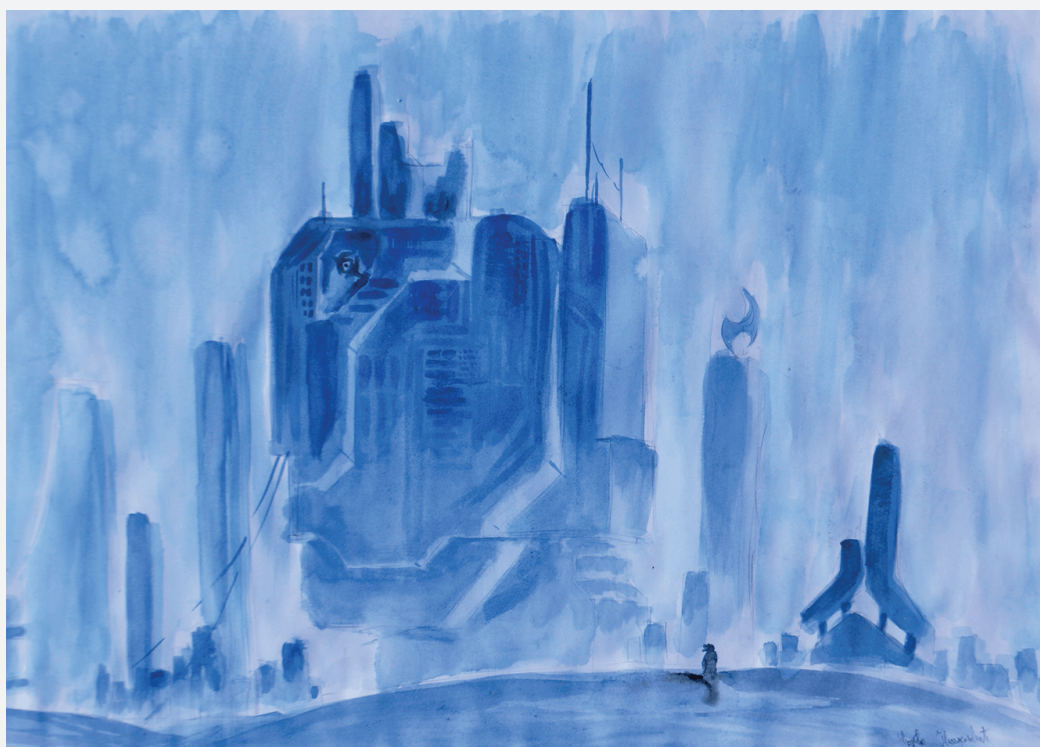
Игор Гелић
„Кум 1”
Линорез у боји
32x45цм

Жељка Лазичић
„Аватар 3”
Линорез у боји
23x32цм

Сања Челиковић
Без назива 2
Акрил на платну
40x50цм

Ђорђе Гвозденовић
Без назива 1
Акварел
70x50цм

Горана Кезија
Без назива
Акварел
26x29цм

Анастасија Ђурић
Без назива 2
Угаљ на папиру
21x29,7цм

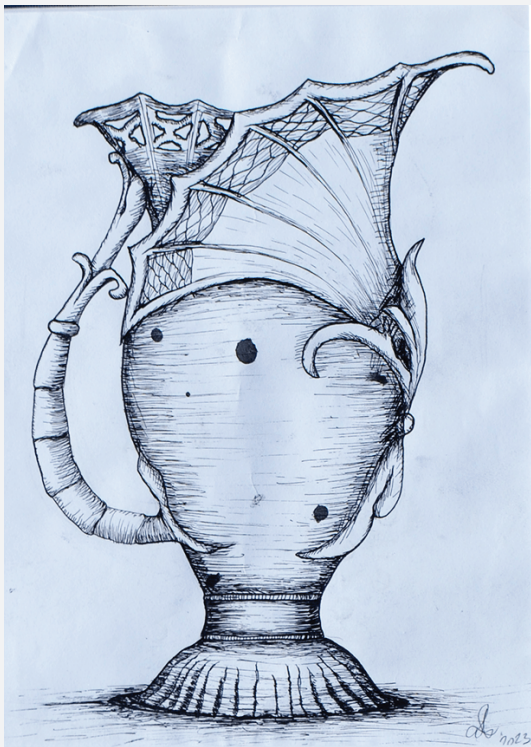

Анастасија Смиљанић

Без назива

Оловка на папиру

29,7x21цм

Анђела Дакић

Без назива 2

Рапидограф на папиру

21x29,7цм

Тодор Јоргић

Без назива

Угаљ на папиру

21x29,7цм

Михаило Старчевић
Без назива
Акрил на платну
50x70цм

Зафир Моралић
Без назива
Акрил на платну
50x70цм

Издавач:

Независни универзитет Бања Лука
ул. Вељке Млађеновића 12е
78000 Бања Лука
тел: + 387 51 456 600
факс: + 387 51 456 602
e-mail: info@nubl.org
web: www.nubl.org

Предговор:

др Александар Саша Грандић

Поставка изложбе:

др Александар Саша Грандић
др Марин Милутиновић
мр Тони Остојић

Графички дизајн и припрема за штампу:
мр Тони Остојић

БАНСКИ ДВОР
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
CULTURAL CENTER